

FORMACIJA VODSTVA ICCRS-a

SVEZAK XXXVII, BROJ 1 SIJEČANJ – VELJAČA 2011.

U OVOM IZDANJU

Izvor snage – Bob Canton

Svjedočenje o Zagovoru: Latinska Amerika – Maria Figueroa de Góngora
Mise s nakanom – Pitanja ICCRS-ovoj Doktrinalnoj Komisiji

Oprema Božja:

Izvor snage

Bob Canton

Mi kao članovi Borbenog reda Crkve ovdje na zemlji uključeni smo u trajni rat. Uključeni smo u borbu protiv Sotone kojega je Isus opisao kao „čovjekoubojica od početka“ i „otac laži“. (Ivan 8:44).

Papa Ivan Pavao II je tijekom svoje posjete Hramu Sv. Mihuela Arkandela 24. svibnja 1987. Izjavio: „Borba protiv đavla još i danas se vodi jer đavao još uvijek djeluje u svijetu.“ Katekizam Katoličke Crkve u #409 kaže: „Svu ljudsku povijest prožimljе teška borba protiv moći mraka. Ta je borba započela već od početka svijeta, a trajat će po riječi Gospodnjoj sve do posljednjega dana.“ Papa Benedikt XVI napominje: „Bez obzira što bi rekli manje razlučujući teolozi, đavao, što se tiče kršćanskog vjerovanja, je zagonetan ali stvaran, osoban a ne prosto simbolično prisutan.“

“

Um je bojno polje gdje se vodi duhovna borba.

Sotona i njegovi demoni su oslobođeni da napadnu Božji narod na razne načine.

Njegov cilj je zadati vječnu smrt čovječjoj duši, odlučno i konačno. Isus kaže u Ivanu 10:10, „lopop ne dolazi, osim da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju.“ Zlo napada čovječe misli jer zna da tko upravlja čovječjom misli upravlja i samim čovjekom. Um je bojno polje gdje se vodi duhovna borba. On također napada i srce i svijest osobe, a što je isto tako borilište za duhovni boj, da umanji samopoštovanje i dostojanstvo osobe kao dragocjenog Božjeg stvorenja.

Neprijatelj cilja na volju jer zna da jednom kada dobije kontrolu nad voljom osobe tada postaje lakše da odvoji tu osobu od Boga. Sotona napada i tijelo čovjeka jer je načinjen na sliku Božju. Sotona je tvorac patnje, bolesti i smrti.

Tijekom Procesije za iscjeljenje koju sam nedavno imao privilegiju da predvodim na Long Islandu u New Yorku, molio sam se za jednu mladu ženu koju su tlačili zlodusi sa strahom, kroničnom depresijom i samoubilačkim nagonima. Žena se presavila unatrag dok sam se nad njom molio. Nakon par minuta njenog tijela počelo kretati od oltara kao da ju je neka nevidljiva sila vukla prema izlazu iz crkve. Ja sam zapovjedio toj sili u Ime i po Krvi Isusa da prestane vući njenog tijela kroz prolaz između klupa. Njenog tijela prestalo kretati na pola puta između oltara i izlaza iz crkve. Nakon što sam nad njom izmolio molitve iscjeljenja i oslobođanja ona se osjećala bolje i u miru.

Isus je rekao: „Eto, dao sam vam vlast da bez pogibli gazite zmije i štipavce, i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi.“ (Lk 10:19). Sveti Pavao, jer je koristio i iskusio ovu snagu od Gospodina, piše: „Iako, naime, živimo u tijelu, ne borimo se na tjelesan način. Naše borbeno oružje nije tjelesno. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda.“ (2 Kor 10:3-4). Sveti Pavao, u svojoj želji da

Izvor snage (nastavak)

otkrije Efežanima načine kako da se obrane od neprijateljevog napada, napisao je svoje upute u Ef 6:11-17: „Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.

**„...možemo zaključiti
da je oprema Božja
Isus Krist.**

Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se mognete oduprijeti u zli dan i, kad sve nadvladate, održati se dakle! Dakle, stojte čvrsto! Opašite svoje bokove istinom, obucite oklop pravednosti, obujte noge spremnošću za Radosnu vijest - mir! U svemu uzmite veliki štit – vjeru; njime ćete moći ugasiti sve goruće strijеле Zloga! Prihvativate kacigu spasenja i mač Duha, to jest Riječ Božju.“

Osnova opisa Božje opreme Svetog Pavla nalazi se u Knjizi proroka Izajije 59:17: „Pravednost je obukao ko oklop, stavio na glavu kacigu spasenja; osvetom se odjenu ko haljom, ogrnu se revnošću kao plaštem.“ Ovo je proroštvo o Mesiji. Radi toga možemo zaključiti da je oprema Božja Isus Krist. Navlačeći cijelu opremu Božju je od najveće važnosti, jer prema Svetom Pavlu: „vaš protivnik, đavao,obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere.“ (1 Pt 5:8-9)

Sveti Pavao je koristio sliku rimskih vojnika da prikaže u detalje svaki određeni dio i svaki dio opreme koji predstavlja drugačije gledište duhovne priprave koja će nam pomoći u našoj borbi protiv poglavarstava i vlasti.

Cijela oprema je uistinu veoma moćno oružje protiv neprijatelja naših duša ako ih koristimo pod vodstvom i snagom Svetog Duha. „Bedra opasana istinom“ znači da naša borba mora biti učvršćena u istini koja je Isus Krist; „oklop pravednosti“ upućuje na pravednost koja proizlazi samo iz naše uske povezanosti sa Isusom; „noge mira“ jest Kristova pobjeda koja nam daje siguran i čvrst korak dok se borimo sa đavljom; „štit vjere“ predstavlja našu vjeru u Isusa Krista i Njegovu žrtvu okajnicu na Križu na Kalvariji koja nas brani i štiti od ognjenih strijela zloga; „kaciga spasenja“ upućuje na potpuno oslobođenje u Isusu Kristu od svih mračnih djelovanja u našem životu ako mu dopustimo da nas oslobodi; „mač Duha“ prema Svetom Pavlu predstavlja Riječ Božju. Kada je bio kušan u pustinji od Sotone Isus je koristio Božju Riječ da porekne Sotonine.

Vjerom moramo svakodnevno nositi punu opremu Božju jer je to izvor naše snage i zaštite. Kako se prilagođavamo ovoj silnoj opremi, koja je u prirodi i napadačka i obrambena, trebamo se sjetiti da je Sotona već pobijeden neprijatelj. Isus je već pobijedio bitku za nas. On kaže: „Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobjedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.“ (Otk 3:21)

Zaista, mi „u svemu ovom sjajno pobjeđujemo po onome koji nas je ljubio.“ (Rim 8:37).

Svjedočenje o zagovoru:

Latinska Amerika

Maria Figueroa de Góngora

Kontinent sa skandaloznom nepravdom i društvenim nejednakostima!

Ipak, unatoč svemu tome, u ljudima koji žive svoju vjeru radosno i velikom gorljivošću, crkveni pokreti i nove zajednice su znak divnog oživljavanja koji postoji na tim prostorima, posebice veliki broj mlađih koji služe u gotovo svim pastoralnim službama. Religioznost je omiljena i bogata, i u ovome trenutku Duh Sveti čudesno puše i nastavlja da obnavlja svjetsku regiju pozivajući na Kontinentalnu Misiju na koju su nas naši biskupi u Latinskoj Americi pozvali na peto Biskupske Konferencije. Oni kažu: *očekujemo veliki prevrat koji će nas pokrenuti iz ove jednoličnosti i ravnodušnosti u kojoj se trenutno nalazimo... Potrebno je da se svaka kršćanska zajednica obrati i postanu snažana središta koja će isijavati život u Kristu. Nadamo se da će doći nova Pedesetnica koja će nas oslobititi od umora, razočaranja, prilagođavanja okolini; dolazak Duha koji će obnoviti našu radost i našu nadu.* (Aparecida 362) Bez molitve, bez zagovora, ne može biti Nove Pedesetnice koja će nas dovesti do ovih milosti.

Zagovorom i moleći jedni za druge možemo napredovati u snazi Svetog Duha u ovoj divnoj ali teškoj borbi. Sv. Pavao u Galaćanima 6:2 kaže: *Nosite bremena jedan drugoga, te ćete tako ispuniti zakon Kristov.* Vrijeme je za snažan poziv zagovora, uvijek je i postojao, uvijek; unatoč tomu posljednji dogadaji koji su uistinu znaci vremena, pravog poziva na zagovor i zagovor u Duhu, trebali bi biti rašireni u jedan organiziran i predan način. U Latinskoj Americi, Sati Klanjanja su uključeni u svakodnevnicu njenog naroda i općenito je veliki odaziv svakog četvrtka. U nekim zemljama imaju nešto što se zove „Kružno Klanjanje“, kada se u župi izloži Presveti Sakrament na tri dana, onda se prenosi u sljedeću župu, pa u sljedeću sve dok ne obide i ne izloži se u svim župama u Biskupiji.

Ovo je bilo urađeno mnogo puta bez obzira na udaljenost. Drugi izvanredan način zagovora koji se malo pomalo širi jest stalna Adoracija, dan i noć. Kao novitet, izgradile su se male kapelice u različitim područjima gdje je Presveti Sakrament uvijek izložen i gdje se ljudi smjenjuju tako da upotpune 24 sata. Molitveni lanci je praksa koja se organizira prema prilikama ili potrebi, preporuča se da ta praksa bude uobičajena. Najvažnija molitva zagovora jest: Sveta Misa; Bogu hvala, crkve su pune svake nedjelje, osobito sa obiteljima. U mnogim slučajevima čak nema niti dovoljno mjesta; druga trenutna stvarnost jest da je veliko sudjelovanje na dnevnim Misama, što nije bio slučaj prije nekoliko godina, ali je to sada normalno, predivno je vidjeti toliko muškaraca i žena koji čak svoje pauze za ručak koriste da bi sudjelovali na Misi i onda bi se odmah poslije toga vratili na posao. U svim načinima tihog zagovora ali tako učinkovitog i jakog, jest snaga i posebnost molitve našoj Svetoj Majci, koja je naklonjena svojoj djeci i uvijek je na usluzi i kojoj se Božiji narod utječe i rado obraća sa spontanim molitvama Svetе Krunice. KKO je glavni podupiratelj i aktivan u ovoj snažnoj službi zagovora.

Postoje mnoga svjedočanstva kroz zagovor, neka posebice djeluju na pojedince, ali i svjedočanstva zagovora koja djeluju na cijeli narod, kao na primjer: pad velikih diktatura, spas u svezi velikih opasnosti kao što su prirodne nepogode, ratovi i bolesti; preko kojih se snaga zagovora jasno očituje.

Duh Sveti poziva KKO na važnost postojanja stalnog zagovora. I samo u snazi Svetoga Duha rijekom zagovora će natapati i ispuniti srca da vjerno ispune ulogu ujedinjujući nas sa Isusom Kristom našim Gospodinom, savršenim zagovornikom pred Ocem.

Zagovorom i molitvom jednih za druge bit ćemo u mogućnosti unaprijediti se snagom Svetog Duha u ovoj divnoj i teškoj borbi.

PITANJA DOKTRINALNOJ KOMISIJI ICCRS-a

Doktrinalnu Komisiju ICCRS-a čine Otac Peter Hocken (Austrija), Otac Francis Martin (SAD), i Dr. Mary Healy (SAD). Doktrinalna Komisija ICCRS-a se savjetuje s teologima iz cijelog svijeta.

Mise s nakanom

Doktrinalna Komisija ICCRS-a je primila zahtjev u svezi „Misa sa nakanom“, tj. Mise određene kao „karizmatske Mise“ ili „iscjeliteljske Mise“. Pitanje se može izraziti na ovaj način: (1) da li je dopušteno da se Misa određuje na ovaj način; i (2) da li je u skladu s duhom liturgije tako činiti? Prvo se odnosi na zakonitost a drugo na mudrost.

U Crkvi ne postoji ništa što bi zabranjivalo takva obilježja. Međutim, postoje ključna načela koja se trebaju imati na umu što se tiče značenja Crkvene liturgije a posebice Euharistije. Općenito prikazujući načela pitam se kako Mise koje se slave u KKO-u mogu najpotpunije poštivati ovo učenje.

II Vatikanski Koncil uči da: „Liturgijske službe nisu privatne djelatnosti nego su slavljenje Crkve koji je „sakrament jedinstva“, i to „sveti narod ujedinjen i uređen pod vodstvom svojih biskupa.“ Prema tome, liturgijske službe pripadaju cijelom Tijelu Crkve. One ju očituju i koriste joj.“ (Ustav o Liturgiji, 26). U enciklici Ivana Pavla II Ecclesia de Eucharistia (39) nalazimo: „S obzirom na narav crkvene zajednice i njenog odnosa prema Sakramenu Euharistije, mora se podsjetiti da „Euharistijska Žrtva, dok se stalno nudi u određenoj zajednici, nikada nije slavljenje samo te zajednice. U stvari, zajednica, u primanju Gospodinove Euharistijske prisutnosti, prima potpuni dar spasenja i pokazuje, čak i u svome postojanom vidljivo određenom obliku, da je ustvari slika i stvarna prisutnost jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve“. Iz ovoga slijedi da istinska Euharistijska zajednica po sebi ne može biti zatvorena, kao da bi nekako bila neovisna; prije da mora nastojati biti u skladu sa svakom drugom katoličkom zajednicom.“ Papa Benedikt slično podučava: „Ljubav koju slavimo u sakramantu nije nešto što možemo zadržati samo za sebe. Svojom pravom naravi zahtjeva da se dijeli sa svima“ (SacramentumCaritatis, 84).

Da li označavanje određenih Misa kao „iscjeliteljske Mise“

ili „karizmatske Mise“, iako nisu zabranjene, proturječe duh liturgije? To ovisi o samom kontekstu. Jedna moguća opasnost je „instrumentalizacija“ – to jest, korištenje liturgije za nakane razlike od liturgije. Ovo se događa ako je slavljenje manje katoličko, tj. ako se teži za isključenjem radije nego uključenjem. Takva instrumentalizacija proturijeći bitan karakter liturgije. Euharistija se ne bi trebala „koristiti“ za promotivne namjere kada ono što se promovira ne služi općem zajedništvu. Na primjer Mise za zvanja dakako ne „koriste“ Misu ili proturječe svojoj katoličkoj osobini. Mise za odredene skupine u Crkvi su normalne i legitimne, ali ključni dio njihove uloge jest jačanje veze ove skupine sa općom Crkvom. Kada se javne Mise slave za skup KKO-a nikada ne smiju isključiti druge koji žele da dođu. One trebaju služiti intergriranju Obnove u širi život Crkve koji se najjasnije događa tijekom Mise koju predvodi lokalni biskup.

Pojam „iscjeliteljska Misa“ je širi od Misa za bolesne (pro infirmis) koje su već predviđene u liturgijskim knjigama. Na Misama za iscijeljenje, molitve vjernika mogu uključiti bolesne a propovjed inače izvlači biblijske odlomke o iscijeljenju. Umetanje drugih molitvi kao dio liturgije nije dopušteno. Liturgijsko okupljanje se ne usredotočuje na bolesne nego prikazuje važnost bolesnih članova za život cijele Crkve. Bilo kakva implikacija da Mise koje nisu označene nakanom kao „iscjeliteljske Mise“ nemaju iscijeliteljsku dimenziju se trebaju izbjegavati. U stvari, čini se da je prikladnije govoriti „Mise za iscijeljenje“.

Predlažem da glavna zaštita protiv zlouporabe je duh poniznog služenja koji izbjegava svaki stav isključivanja i koji teži da živi Obnovu unutar punog zajedništva Katoličke Crkve i u službi potpunog pomirenja kršćanskih zajednica unutar jednog Tijela Kristova. Odgovornost je svakog biskupa da čuva i potiče katoličku osobnost svoga stada, i on ima ovlast da izda upute glede lokalnih primjena Crkvenih načela gdje se ukaže da je ispravka potrebna.

ICCRS dobiva mnogo pitanja o Katoličkoj Karizmatskoj Obnovi, i dajemo sve od sebe da odgovorimo na što više njih uz pomoć članova Doktrinalne Komisije ICCRS-a koji ljubazno daju svoje vrijeme i provjeravaju preporuke te provjeravaju svoje izvore. Svako od pitanja i odgovora koji se nalaze u ovom dijelu Formacije Vodstva su izabrana zbog svoje važnosti i pomoći za sve one koji su uključeni u Katoličku Karizmatsku Obnovu.